

Za poduk in kratek čas.

Jaka Pinj.

(Narodna povestica.)

Bil je vroči dan o kresu. Pred staro kočo sedel je Jaka Pinj. Starec bil je globoko zamišljen, njegove motne oči so nepremično gledale na nebo, kjer so se majhni oblaki zbirali. Kratka pipa tičala mu je v ustih — videti je bilo, da je ogenj v njej že popolnoma ugasnil.

Vedno je govoril sam sebi, zdaj pa zdaj drgnil je hlače ob koleno, kajti črne živalice so ga neusmiljeno nadlegovale. Približala se mu je ženska srednje starosti, in majhine postave. Črni razrušeni lasi zakrivali so popolnoma okroglo lice, in rujave oči delale so neprijeten obraz.

Na hrbtu nesla je težak koš zelenjadi: na licu jej je bilo znati, da ji srce bije v velikem srdu.

„Oh, tukaj sedite vi stari“, vzdihnila je, ko se mu je približala. Kakor da bi ne bil čul te besede, vprašal jo je, ko je z ropotom vrgla koš za hlev:

„Kje pa je Štefan?“

„Kaj bote vprašali! Doli na njivi stoji ta živina neumna, ta tepasta. Saj pravim, kakoršen je oče, takošen je sin; oče je lenoba, pa je še sin lenoba.“

Ljudje so pripovedovali, da je Lena, priženjena mlada Pinjevka, svojemu možu Štefanu in pa staremu Jaka Pinju večna pokora.

„Menda je lačen“, vzdihnil je stari Pinj.

Na streljaj od kočje stal je na njivi mladi Pinj Štefan. Glavo je otožno pobesil na prsi, in velikansko telo podprl je z motiko pod pazduho. Zamislil se je globoko, zdaj pa zdaj prikradel se mu je bolesten vzdihljaj iz prsi.

Približal se mu je Jaka Pinj. Ljudje so govorili, da je neizmerno ljubil svojega sina stari Pinj.

„Kaj pa ti je Štefan?“ vpraša mladega stari.

„Nič“, vzdihnil je mladi.

„A ta baba“, popravil je zopet, — „rada bi se me iznebila.“

Nastal je molk; starec se je zamislil, Štefan vrgel je motiko na breg ter je položil po časi svoje ude na mehko trato v senci pod košatim orehom.

Najedenkrat, kakor da bi si bil kaj domislil, vsedel se je bil starec zraven, in dejal:

„Huda ženska je ta Lena.“

„In močna je“, menil je Štefan.

„In prinesla ni nič k hiši.“

„Nič, nič.“

„In milil sem, ker ni lepota, bo pa do brota.“

„Za sebe pač“. —

„A poslej bo tega konec“. —
„Kako bo konec?“

(Konec prih.)

Smešnica 1. „Moj Bog“, toži skopuh zdravniku, „moja hiša je polna strahu“. — „Kakó to?“ čudi se mu zdravnik. — „O“, odvrne bolnik, „jaz se bojim, da več ne ozdravim, moji ljudje pa so si v strahu, da še prebolim svoje bolenje“.

Razne stvari.

(Visoko darilo.) Svitli cesar so cerkvi in šoli na Hajdinju vsakej po 100 gld. darovali za potrebna popravila.

(Bralno društvo.) V Ribnici na Pohorju snuje se „kmetško bralno društvo“, v teku tega meseca se skliče še občni zbor, ter se ustanovi to za one prebivalce imenitno društvo. V osnovnem odboru pa so gg.: Fil. Strajhar, F. Miklavc in L. Držeknik.

(Volitev v Braslovčah.) Volitvena borba za občinski odbor je jako burna. Obsojati pa se mora postopanje neke stranke, ki iz sebičnih namenov po vsej sili hoče priti na krnilo in ki se brati z županom žalostne preteklosti, pod kojim se je nekda v oni občini nemško uradovalo. Tudi se ta stranka ne sramuje, pooblastila od udov nemškega „šulvereina“ jemati. Braslovčani! ne dajte se zaslepiti od takih možakov in volite zanesljive narodnjake, ki so vredni vašega zaupanja, kakor je bil vsaj večinoma dosedanji vrli občinski odbor!

(Vabilo.) Učiteljsko društvo za Ptujski okraj imelo bode v četrtek, dne 13. januarja 1886 ob 10. uri dopoldne v okol. šoli svojo redno zborovanje. Vspored: 1. zapisnik, 2. dopisi, 3. poročilo o društvenem delovanju, 4. govor g. J. Strelec a „Duševni in fizični nagoni in napake pri otroški odgoji, 5. volitev novega odbora, 6. nasveti. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

(Zborovanje.) Celjsko učiteljsko društvo ima v četrtek, 13. jan. t. l. ob 11. uri dopoldne v okoliški šoli celjski svoj glavni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. petje, 2. zapisnik, 3. društvene zadeve, 4. o šolskih knjižnicah, gov. g. A. Brezovnik, 5. poročilo društvenega delovanja v 1886. letu, 6. poročilo o društvenem računu m. l. 7. volitev treh pregledovalcev l. računov, 8. volitev novega odbora, 9. določitev društvenine za tekoče leto, 10. izbiranje časnikov v naročitev, 11. nasveti. — Da se v obilnem številu zberejo stari in pristopijo tudi novi udi, pričakuje in prosi tudi najuljudnejši odbor.

(Živinska sol.) Minister pl. Dunajevski se pogaja z oskrbništvom solin za to, kako da bode mogoče kmetovalcem dati soli za živino dober kup. Minister ravna torej prav po rešo

luciji, katero je desnica v drž. zboru vzprejela, ter je upanje, da to tudi doseže. Kaj poreče pa dr. Ausserer in tovariši potlej? Prav se bojimo zanj, kajti mož ne bo mogel potem več tako dober kup zabavljati na naše poslance.

(Volitev župana.) Župan v Selnici je g. F. Medic, zdravnik v trgu. Volili so ga zbrani obč. odborniki enoglasno in odpade torej vse besedičenje, katero raznaša dr. Aussererjevo zloglasno glasilo po svetu.

(Občinska volitev.) V Krčevini pri Mariboru bode dne 14. januarija nova volitev obč. zastopa. Prva volitev je torej zavržena in za to opozarjamo še posebno naše može, naj se zberó v polnem številu, da bodo sedaj v večini, katera jim dohaja. Da je volitev ovržena, to je Mariborske nemourje sicer poparilo, toda sedaj bodo še huje pritisnili, tedaj slov. možeje pozor!

(Slovanska čitalnica v Mariboru.) Pri glavnem zboru, dne 31. grudna bili so izvoljeni v odbor sledeči gospodje: Paul Simon, hišni posestnik, predsednik; dr. Ivan Rudolf, tajnik; Jože Rapoc, hišni posestnik, blagajnik; dr. Ferdinand Dominkuš, advokat; dr. Janko Sernec, advokat; dr. Jarnej Glančnik, advokat; dr. Ivan Pekolj, c. kr. pristav; Franc Heber, mestni kaplan in Ivan Koprivnik, c. kr. vada. učitelj.

(Bralno društvo Edinost v Središči) bode imelo v nedeljo, dne 9. januarija 1887 ob 6. uri zvečer v društveni sobi svoj letošnji občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem društvenem letu, 2. Polaganje računov, 3. Volitev a) treh pregledovalcev, b) predsednika, c) šest odbornikov, 4. Določitev časopisov, 5. Predlogi, 6. Vplačevanje letnine.

(Pogreb.) Dne 4. januarija so pokopali v Gradcu č. g. Jožefa Vrbnjaka, župnika v dež. bolnišni in isti den še g. Frid. Kmetiča, ljudskega učitelja v Gradcu. Oba sta bila Slovenca, prvi doma iz Št. Jurija na Ščavnici, drugi pa v Račah.

(Slov. uradovanje.) Občina Biš v slovenskih goricah je v seji dne 27. grudna 1887 sklenila počenši z novim letom 1887 slovensko uradovati.

(Tudi prav!) Pri našem domačem c. kr. peš. polku št. 47 je bil doslej slovit godec na „klarinet“, gosp. Janez Kalensky, v Mariboru. Vedno zmerjanje slov. in českega naroda pa mu je zamrzelo in zato poda se od nas domov — v Prago. Blagor mu, kdor more oditi od nas, pa ne zapusti že ob enem svoje domačije!

(Iz ječe.) Žalostna a zmirom bolj postaja resnica, da si ljudje želé v ječe, ne pa, da bi se je bali. Po vseh krajih je preveč jih v ječah. Tovrne so jih vsled tega poslali iz Celja nekaj v Begunje na Kranjsko, nekaj pa v Gradec na Karlovo.

(„Kmetški prijatelj.“) Gosp. dr. Ed. Glantschnigg, znani „kmetški prijatelj“, si je sedaj v laséh s svojimi nemškimi prijatelji, ter popušča zaporedoma vsa društva, v katerih je bil poprej „klas po koncu“. Kaj li rekó k temu njegovi prejšnji slovenski prijatelji?

(Pereči ogenj.) Pri sv. Štefanu blizu Žusma je nevarna bolezen pri svinjah. Menda je pereči ogenj, tam pa se pravi bolezní: rudeča bolezen.

Loterijne številke:

V Lincu 31. dec. 1886:	34, 32, 18, 53, 15
V Trstu „ „	7, 21, 56, 31, 10

Prihodnje srečkanje 8. januarija 1887.

Naznanilo.

Naznanjam, da sem se z novim letom preselil s svojo odvetniško pisarno v hram gospé Duchatsch-eve, Burggasse št. 4.

1—2

Dr. B. Glančnik.

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte, **Vodonosnike** razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5letnemu poročtvu

ALBERT SAMASSA

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Srenam in gasilnim društvom donoli se plačevane v rokih. Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko.